

РЕШЕНИЕ

№ 3774

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА М. МИЛЧОВА
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20221110213630 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на П. П. П. против наказателно постановление № 22-4332-015360/16.08.2022г. на Началник сектор при ОПП – СДВР, с което на основание чл. 180, ал.1, т.1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 98, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева и на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157, ал.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20,00 лева.

Жалбоподателят намира атакуваното постановление за неправилно и незаконосъобразно, и като такова иска неговата отмяна. Излага пространствени съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на атакуваното НП, които са рефлектирали върху правото му на защита. По отношение на вмененото му нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП сочи, че неправилно е приложен материалния закон и посочената разпоредба не е обвързана с налагане на санкция.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично. Представява се от адв. Г., който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Намира, че атакуваното наказателно постановление е нищожно, тъй като е издаден от орган, който не притежава материална компетентност. На самостоятелно основание излага доводи, че за идентично нарушение спрямо жалбоподателя е бил съставен АУАН от Столичен инспекторат, поради което е налице нарушаване на принципа non bis in idem. По същество намира, че не е осъществен състав на нарушение. Алтернативно прави искане за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Претендира разноски

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят П. живеел в с. Кокаляне на ул. Петър Берон № 10. Същият управлявал товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. XXXX, който паркирал до оградата на своя имот. Улицата била без изход, като на същата бил поставен един брой кофа за боклук от живущия в съседния имот. На 08.06.2022г., около 07:20 часа бил получен сигнал в 08 РУ-СДВР от служители на Столичен инспекторат, че паркираният от жалбоподателя автомобил затруднява сметосъбирането.

Мястото било посетено от св. Ц., на длъжност полицейски инспектор към полицейски участък Панчарево и св. Д.К. / неразпитан по делото/.

След като се убедил, че автомобилът на П. е паркиран по начин по който създава пречки а движението, а именно преминаването на сметосъбирация камион, св. Ц. съставил против П. АУАН № 243694/08.06.2022г. Тъй като по време на изискване на документите на водача същият не представил на контролните органи контролен талон към СУМПС, а само АУАН № 243684/13.04.2022г., св. Ц. намерил, че са налице две нарушения – на чл. 98, ал.1, т. 1 от ЗДвП и на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП.

По същото време и на същото място служители на Столичен инспектор при Столична община изготвили необходимия брой фотоснимки на нарушението и съставили против П. АУАН № 22-23-031/08.06.2022г.

Жалбоподателят се възползвал от правото си и вписал в така съставения против него АУАН възражения.

В срока по чл. 44 от ЗАНН не постъпили допълнителни възражения.

Въз основа на АУАН на 16.08.2022г., в кръга на своите правомощия, Началник сектор при ОПП – СДВР издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 180, ал.1, т.1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 98, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева и на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157, ал.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20,00 лева.

Административнонаказателното производство образувано въз основа на АУАН съставен от служителите на СИ при СО било прекратено с мотивирана резолюция.

Описаната фактическа обстановка се извежда и потвърждава от приобщените по делото гласни и писмени доказателства приети от съда на осн. чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН.

Съдът кредитира изцяло показанията на св. Ц. като ясни, логични и безпротиворечиви, подкрепени изцяло от приобщените по делото писмени доказателства. Преценката по

отношение на мястото на паркиране на процесното МПС е изяло субективна, поради което нейната правилност трябва да бъде установена след анализ на останалите приобщени по делото доказателства.

По искане на жалбоподателя в хода на съдебното следствие е допуснато събиране на гласни доказателства посредством разпит в качеството на свидетел на Л.Н. – живущ на посочената улица. Видно от показанията на същия улицата е без изход, като с оглед нейната ширина паркирането между живущите на нея е уредена посредством лична уговорка помежду им, като същият изразява мнение, че паркираният от П. автомобил по никакъв начин не е пречел на движението.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок. Разгледана по същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Съдът не споделя доводите в тази насока на процесуалния представител на жалбоподателя, тъй като видно от представените по делото заповеди и актосъставителя и АНО са оправомощения да съставят АУАН и да издават НП за нарушения на ЗДвП.

Спазени са визираните в чл. 34 от ЗАНН срокове за съставяне на АУАН и издаване на НП.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

В действителност в АУАН дадената словесна квалификация на нарушението се разминава с цифровата такава, но този порок е бил отстранен от АНО при издаване на НП.

По изложените от страна на процесуалния представител на жалбоподателя аргументи, че

същият е наказан два пъти за едно и също нещо следва да се отбележи, че това би било вярно, ако административнонаказателното производство образувано въз основа на съставения от служители на СИ при СО АУАН се бе развило и завършило с издаване на НП. В конкретния случай, обаче посоченото производство е било прекратено с мотивирана резолюция и не е стигнало до ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

По приложението на материалния закон.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за извършено от него нарушение на чл. 98, ал.1, т. 1 от ЗДвП съгласно която 140, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която „Престоят и паркирането са забранени: 1. на място, където превозното средство създава опасност или е пречка за движението или закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал;“.

В конкретния случай между страните няма спор, че процесното МПС е било паркирано на ул. „Петър Берон“ пред № 10 от жалбоподателя. Спорното е дали в действителност така паркирано превозното средство е създавало пречка за движението. В тази насока единствен обективен източник на информация са изготвените фотоснимки от страна на служители на СИ при СО, видно от които камионът осъществяващ сметосъбиране в района безпрепятствено е преминал покрай паркирания от П. автомобил. Дали водачът му е срещнал трудности при извършване на движение на заден ход е ирелевантно към случая. Основният подлежащ на доказване факт не е доказан по безспорен и категоричен начин.

По отношение на вмененото на жалбоподателя нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

Видно от справка – картон на водач приложена към делото против П. има издаден АУАН № 243681/13.04.2022г., въз основа на който е било издадено НП № 22-4332-009030/18.05.2022г., като с АУАН е бил иззет контролен талон към СУМПС. По делото, обаче липсват данни посоченото НП да е било връчено на П. към дата 08.06.2022г.

Според разпоредбата на чл. 157, ал. от ЗДвП при съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3. Актът за нарушението заменя контролния талон за срок до един месец от издаването му. Съгласно чл. 190, ал. 3 от ЗДвП наложеното наказание "глоба" се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване.

Дори към датата на изпращане на делото в съда липсва информация процесното НП да е било връчено на П., да е влязло в законна сила и за него да е започнал да тече визирания по

– горе срок за заплащане на наложената му санкция.

По изложените съображения съдът намира, че неоснователно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси се явява основателна, поради което въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените от нея разноси в размер на 500,00 лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-015360/16.08.2022г. на Началник сектор при ОПП – СДВР, с което на основание чл. 180, ал.1, т.1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 98, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева и на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157, ал.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20,00 лева.

ОСЪЖДА ОПП-СДВР да заплати в полза на П. П. П. с ЕГН: ***** сумата от 500,00 лева представляваща сторените от нея разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____